Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ibidē ꝑstolarēt adūsarii adueniū. ecce uenens q̃dā
ex ministris bethleem anhelabundꝰ ꝗ lugubri uultu
nuncians regi mortuū ēē bethleenū. Rex indagare
cep̃ tam celerem eꝰ intritum qualiter contigisset. Ille
his ūbis ꝗ eo ordine exponebat regi. Cum uenisset
tuus bethleenus. hesterna die adplacitū mansit sa
bauriaco. Et hodie cū illucesceret dies. iussit s̃ para
ri equum mansuetissimū. Quo ascenso. tāquā fir
us mansit immobilis. Cui cū calcaribꝰ latera ꝑso
raret. exiliens suma uelocitate iungenti impetu
ꝗ indūsa flectere membra capit iungere pedib;
pedes posteriores insublimen ercutere. tāditū me
morātum bethleenum uentilauit atq; concussit.
donec tanta ꝑciosa arbor aut abimpetu turbi
nis euulsa. abalto ꝑceps intram rueret. Et hæc hoc
satis fuit. ūtens se equus ille unctis pedib; ꝑcus
sit eū in cerebro. ita ut cruor ꝓ aures ꝗ nares ꝑrup
et. usq; adeo ut ante quā leuaretur ātra exalaret
spīm. Completū ē ineo qd̃ scīptum ē ꝓdes. omis q̃lo
cuntur mendacium. ꝗ testis falsus ñ erit impū
tus. Hec audito rex accersiuit ad se austreligiū
ꝗ ait ei. Pugnauit ꝑ te dns cuꝰ auxilium fideliter
ꝑposuisti. Mortuus ē inquiens bethleenus. diuina
ultione punitus. Ille ū ñ gaudens in interitum
inimici. s; grās agens do. qd̃ abeꝰ sanguine impol
lutas dns suas manus seruasti; memorans illiū
siculū psalmi. Inē respeisti humilitatē mea. ꝗ
saluam feristi de necessitatib; animam mea. nec
conclusisti me in manus inimici. ꝗ fidele famu
lum suū seruauit illesum. Iam supna tuē pietas
ꝗ diuina potencia famulū quē s̃ dignum sacer
dotem fōrem ꝑdestinauit. adhuc in seculari habi
tu abiu gruentib; tempestatib; diaboli seruabat.
Post hec cep̃ ipe austreligius in amore ꝗ dilecho
ne attencius in bonis opib; ꝑficere. ꝗ in clericatū
onus inhianter desiderare ꝓquē hoc regi petere
dubitabat. Erat tūc in domo regis inter ceros se
natores ꝑstantissimꝰ etheriꝰ noīe uir prudentis
simꝰ ꝗ singulari cautelæ dedituS. Cui rex omis ti
tanus sui ꝑcipua arbana pandebat. Qui tūc dig
nus epatu ꝑ alugduno galliē nobilissima ciuita
te eps ordinatus qui memorato famulō di singu
lariter diligebat. Quē austreligius rogabat ut re
gis ꝓmissu peteret. se ad clericatū onus uenire de
beret. Qui suggessit. ꝗ imperauit. Acceptis epis
prexit antisiodoro ciuitatē ibiq: abeato aunac
bario epo decisa cesarie clericꝰ effectus. ꝗ subdia
conus ordinatus ē. Regressus in admemora
tū etherium ille iam epatu accepto benignissi
me eū cū inestimabili gaudio recepit. ꝓbrm ꝗ
albaten basilice beati iuceti epi ꝗ cofessoris ꝗ
dinauit. ꝗ ob dilectionē ꝑfectionis dedit ei de
reb; ecclē colonica albiaco nomine usib; suis ꝑ
futura. Cū tempꝰ iundemie uenit.